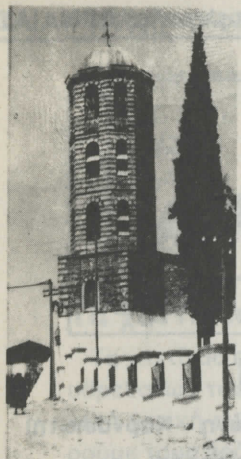

Κώστας Στέφανος
(Διευθύνων)

Ποιητής

ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΤΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΔΕΝ ΜΕ ΘΑΜΒΩΝΕΙ ΠΛΗΘΟΣ
ΚΛΙΝΕΝΑΪ ΕΓΩ ΤΗΝ ΛΥΡΑΝ
ΚΤΙΠΛΑΪ, ΚΑΙ' ΟΥΔΕΘΟΣ ΣΤΕΪΚΟΜΑΙ
ΣΙΜΑ' ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ ΜΟΥ
Τ' ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΣΤΟΜΑ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

Γραφεία
ΑΡΝΑΙΑ Χαλκιδικής
Τηλ.: (0372) 22.049

Χρόνος 7ος
Φύλλο 62ο
Σεπτ. - Οκτώβριος 1983

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Υπάρχει στη λαϊκή ψυχή μυστηριώδης δύναμη, την οποία η ιστορία δεν κατόρθωσε να εξετάσει και της οποίας τη δύναμη δεν μπορεί να εκφράσει ούτε ο λόγος ούτε η γραφή.

Σαίξπηρ

Υπάρχουν στην ιστορία των λαών όπως και των ανθρώπων υπέροχες στιγμές. Είναι οι στιγμές που λαοί και άνθρωποι ξεπερνώντας τους εαυτούς του, κάτω από κάποιο μήνυμα της Μοίρας, ανυψώνονται στη σφαίρα του μεγαλείου.

Τέτοια υπήρξε και η 28η Οκτωβρίου 1940.

Καθώς ο χρόνος όλο και μακραίνει απ' αυτό το ορόσημο, βλέπουμε όλο και πιο καθαρά το μεγαλείο αυτής της ιστορικής εποχής. Γιατί όταν τα γεγονότα είναι σύγχρονα, «ζεστά», ο καθένας τα βλέπει με το δικό του, το «υποκειμενικό» μάτι, καθώς τα πολιτικά πάθη είναι ξαναμμένα, και συχνά ανακατώνει το προσωπικό του συμφέρον με το ιστορικό του κριτήριο. Μα όταν κατασταλάξουν τα γεγονότα και τα πάθη, ο ζυγός της ιστορίας μετράει τα πάντα με αντικειμενικότητα.

Έτσι τώρα που βλέπουμε όσο γίνεται πιο καθαρά μένουμε έκθαμβοι απ' το μεγαλείο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Μα το Ελληνικό Έθνος δεν είχε αυτή τη μοναδική έξαρση.

Με το ίδιο πάθος και τα ίδια ιδανικά αγωνίστηκαν το 480 π.Χ. στη Σαλαμίνα ενάντια στους Πέρσες καί έσωσαν τη δική τους πατρίδα οι αρχαίοι μας πρόγονοι και φυσικά τη σημερινή φυσιογνωμία του Δυτικού πολιτισμού, του «ανθρωποκεντρικού» πολιτισμού. Με το ίδιο πάθος και τα ίδια ιδανικά αγωνίστηκαν οι βυζαντινοί πρόγονοί μας το 717 μ.Χ. ενάντια στους νεοφώτιστους τότε Άραβες στην Κωνσταντινούπολη, όταν ο Λέων Γ' ο Ίσαυρος με το υγρό πυρ κατέκαυσε τον πανίσχυρο στόλο των Αράβων, που πολιορκούσαν ασφυκτικά την Πόλη. Έτσι με την κοσμοϊστορική εκείνη νίκη η Ευρώπη σώθηκε απ' τη μουσουλμανική πλημμυρίδα.

Δεν είναι τα παραπάνω εθνικός ναρκισσισμός, αλλά ιστορικές αλήθειες που δεν επιδέχονται καμιά αμφισβήτηση, όπως προκύπτει απ' τη μελέτη οποιασδήποτε εκδόσεως Παγκόσμιας Ιστορίας.

Τώρα ας πλησιάσουμε σαν προσκυνητές το μεγαλειώδες ορόσημο της Ιστορίας μας, την 28η Οκτωβρίου 1940, που σε τίποτε δεν υπολείπεται από τα δύο προηγούμενα.

Ίσως οι σημερινοί νέοι να μην είναι σε θέση να συλλάβουν όλο το μεγαλείο της εποχής. Μα οι πατέρες τους που πολέμη-

όσο για την Κύπρο ... καμιά συζήτηση, ακολουθώντας τη συμβουλή του Μακιαβέλι, ότι πρέπει ο ηγεμόνας στις δυσκολίες να υπόσχεται τα πάντα, αλλά να μη πραγματοποιεί τις υποσχέσεις του, όταν ο κίνδυνος περάσει.

Γιά άλλη μιά φορά ο Ελληνικός λαός, στεφανωμένος μεν με στεφάνι καμωμένο απ' τις θαλασιές των Αλβανικών βουών, προδομένος δε απ' τις αιώνιες «προστάτιδες δυνάμεις» έβγαλε τα κατάλληλα συμπεράσματα.

Ω! μακάρι ο Ελληνικός λαός να γίνει σοφότερος μελετώντας την ιστορία του, για να μην επαληθεύεται αυτό που οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ιερείς έλεγαν για τους αρχαίους προγόνους μας. «Οι Έλληνες αεί παίδες εισίν» (οι Έλληνες είναι πάντα παιδιά).

Μ' όλα αυτά δεν θέλουμε να φτάσουμε στο συμπέρασμα ότι πρέπει να ζηλεύουμε τη μοίρα της μακάριαν Ελβετίας για την οποία οι γείτονες τους Γάλλοι λένε «ευτυχισμένα τα έθνη που δεν έχουν ιστορία» (γιατί η Ελβετία έχει να δει πόλεμο απ' το 1648), αλλά να μάθουμε στην ιστορική μας πορεία να βελτιώνουμε αδιάκοπα τη μοίρα μας και να έχουμε μοναδικό γνώμονα στις ενέργειές μας την ΕΥΤΥΧΙΑ της Ελλάδας και του ελληνικού λαού.

Χρέος Ιερό

Ν. Κατσαμούρη

Οι κάτοικοι της Αρναίας ανέκαθεν διακρίνονταν για τα φιλόδηρα αισθήματά τους: είναι θεοσεβείς και φιλακόλουθοι και παρακολουθούν με ενδιαφέρον και κατανύξη τις ιεροτελεστίες και τους θρησκευτικούς πανηγυρισμούς.

Οι πρόγονοί μας ύψωσαν το 1812 την εκκλησία του Αγίου

ιδρύθηκαν τα ιερά αυτά κτίσματα».

Ένα οικοδόμημα γεροφτιαγμένο, με μεγάλη αντοχή, που το σεβάστηκαν η φωτιά κατά την πυρπόληση του χωριού από τους Τούρκους στην επανάσταση του 1821, όταν οι ηλικιωμένοι και τα γυναικόπαιδα κατέφυγαν στο Άγιο

ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Συγκροτήθηκε ερανική επιτροπή με σκοπό την εγκατάσταση κεντρικής θέρμανσης στον Ιερό Ναό του Αγίου Στεφάνου της πόλης μας καθώς και τον εξωραϊσμό του.

Η σύνθεση της επιτροπής έχει ως εξής:

1. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Νικόδημος.
2. Καραστέργιος Αστέριος, Δήμαρχος Αρναίας.
3. Κοτσάνης Ιωάννης, Δημοτικός σύμβουλος.
4. Τρικκαλιώτη Μαρία, Δ/ντρια του Δημ. Σχολείου.
5. Κουλουμπής Αστέριος, Δ/ντής Ε.Τ.Ε.
6. Κεχαγιάς Γεώργιος, Πρόεδρος Ε.Ε.Ε. Αρναίας.
7. Σαμαράς Αθανάσιος, Υπάλληλος Δασαρχείου.
8. Κατσιαμούρης Νικόλαος, Συντ/χος δάσκαλος.
9. Βαλλιάνος Θεολόγης, Ταμίας Ε.Τ.Ε.
10. Πάχτας Αστέριος, Συνταξιούχος
11. Κυρούδης Κων/νος, Δημοτ. Υπάλληλος
12. Παπαγιάννης Αντ., Έμπορος.
13. Ζωγράφος Παντελής, Υπάλληλος ΟΤΕ.

Η Εταιρεία μας εύχεται οι σκοποί για τους οποίους συστήθηκε η επιτροπή να καρποφορήσουν.

Η 28η Οκτωβρίου στην Αρναία

Με λαμπρότητα και επισημότητα γιορτάστηκε και φέτος η 28η Οκτωβρίου 1940.

κεφαλής τον αρχιμουσικό μας κ. Βασίλειο Κοκκαλιάρη έκλεισε στην κυριολεξία την

εκπάρσει απ' το μεγαλείο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Για το Ελληνικό Έθνος δεν είχε αυτή τη μοναδική έξαρση.

Με το ίδιο πάθος και τα ίδια ιδανικά αγωνίστηκαν το 480 π.Χ. στη Σαλαμίνα ενάντια στους Πέρσες και έσωσαν τη δική τους πατρίδα οι αρχαίοι μας πρόγονοι και φυσικά τη σημερινή φυσιογνωμία του Δυτικού πολιτισμού, του «ανθρωποκεντρικού» πολιτισμού. Με το ίδιο πάθος και τα ίδια ιδανικά αγωνίστηκαν οι βυζαντινοί πρόγονοί μας το 717 μ.Χ. ενάντια στους νεοφώτιστους τότε Άραβες στην Κωνσταντινούπολη, όταν ο Λέων Γ' ο Ίσαυρος με το υγρό πυρ κατέκαυσε τον πανίσχυρο στόλο των Αράβων, που πολιορκούσαν ασφυκτικά την Πόλη. Έτσι με την κοσμοϊστορική εκείνη νίκη η Ευρώπη σώθηκε απ' τη μουσουλμανική πλημμυρίδα.

Δεν είναι τα παραπάνω εθνικός ναρκισσισμός, αλλά ιστορικές αλήθειες που δεν επιδέχονται καμιά αμφισβήτηση, όπως προκύπτει απ' τη μελέτη οποιασδήποτε εκδόσεως Παγκόσμιας Ιστορίας.

Τώρα ας πλησιάσουμε σαν προσκυνητές το μεγαλειώδες ορόσημο της Ιστορίας μας, την 28η Οκτωβρίου 1940, που σε τίποτε δεν υπολείπεται από τα δύο προηγούμενα.

Ίσως οι σημερινοί νέοι να μην είναι σε θέση να συλλάβουν όλο το μεγαλείο της εποχής. Μα οι πατέρες τους που πολέμησαν, ή οι άλλοι όσοι το έζησαν, γνωρίζουν πως δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια. Δεν είναι χωρίς σημασία το γεγονός ότι δεν τόλμησε ακόμα κανένας ποιητής, που έχοντας σαν στήριγμα τα γεγονότα της εποχής εκείνης να υψώσει ένα έπος μέγα, καθώς ο Όμηρος στήριξε τη μεγάλη του ποίηση στον Τρωϊκό πόλεμο. Είναι ένας θρύλος καμωμένος απ' τη λαϊκή ψυχή του 1940 που οι μυστηριώδεις δυνάμεις της συνετέλεσαν στη δημιουργία του έπους εκείνου, που όμως μένει ανύμνητο. (Δίκαια ο Μ. Αλέξανδρος ζήτησε τη μοίρα του Αχιλλέα για τον οποίο βρέθηκε ένας ποιητής σαν τον Όμηρο, υμνητής της ανδρείας του). Γιατί η λαϊκή ψυχή παίρνοντας φωτιά απ' τα μηνύματα των καιρών έκαμε το θαύμα ν' αντιταχθεί ενάντια στον πανίσχυρο στρατό της φασιστικής Ιταλίας, που γύρευε να ανασυστήσει την παλιά Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ανατρέποντας το ρου των γεγονότων εκείνων και κάθε πρόβλεψη για τις δυνάμεις του Άξονα. Έτσι οι λαοί του κόσμου διδάχθηκαν πως η δύναμη όταν δεν συνδυάζεται με ενθουσιασμό δεν αξίζει τίποτε και μπορεί να νικηθεί απ' τον αδύνατο που έχει για σύμμαχό του το πάθος και την τόλμη να πολεμά «υπέρ βωμών και εστιών». Ανέτρεψε τότε ο ελληνικός στρατός με τα πενιχρά του υλικά μέσα αλλά με την ανδρεία που προερχόταν απ' τα βάθη της ψυχής του το χρονικό των κατακτήσεων του Άξονα. (Πολωνία, Δανία, Νορβηγία, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Βαλκάνια είχαν σαρωθεί με ταχύτητα που προκαλούσε το δέος). Έτσι απ' τα ηπειρωτικά βουνά δόθηκε η πρώτη απόμακρη ελπίδα για τη λύτρωση απ' τον απάνθρωπο φασισμό.

Καί μόνο την καθυστέρηση της επίθεσης κατά της Ρωσίας, αν σκεφτεί κανείς, βλέπει καθαρά τι άξιζε εκείνη την εποχή το ιστορικό ΟΧΙ και τι ευγνωμοσύνη πρέπει να νιώθει όλη η Ευρώπη σήμερα. Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μόσχας σε εκπομπή εκείνης της εποχής είχε πει: «Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας ευγνωμονούμε». Δεν μπορούμε βέβαια να ισχυριστούμε ότι, αν δε γινόταν το έπος του 1940 στα Αλθανικά βουνά, δε θα κέρδιζε τη μάχη ο ρωσικός λαός τελικά, γιατί με υποθέσεις δεν συνθέτονται τα ιστορικά γεγονότα.

Θέλουμε όμως να επισημάνουμε τη στάση της Αγγλίας η οποία περίτρομη στο νησί της τότε, δεν «εφείδετο λιθανωτού» προς την Ελλάδα, το στρατό της κ.λ.π. (αφού ακόμη απέδωσε και τιμές στην ελληνική σημαία στην ιστορική της πλατεία Τραφάλγκαρ), υποσχόμενη επιστροφή της Κύπρου στην Ελλάδα, μόλις θα τελείωνε ο πόλεμος. Αλλά μόλις τελείωσε ο πόλεμος μας έδωσαν τα Δωδεκάνησα απ' του Ιταλού την πλάτη. Και

ότι πρέπει να ζηλεύουμε τη μοίρα της μακαρίας Ελβετίας για την οποία οι γείτονες τους Γάλλοι λένε «ευτυχισμένα τα έθνη που δεν έχουν ιστορία» (γιατί η Ελβετία έχει να δει πόλεμο απ' το 1648), αλλά να μάθουμε στην ιστορική μας πορεία να βελτιώνουμε αδιάκοπα τη μοίρα μας και να έχουμε μοναδικό γνώμονα στις ενέργειές μας την ΕΥΤΥΧΙΑ της Ελλάδας και του ελληνικού λαού.

Χρέος Ιερό

Ν. Κατσαμούρη

Οι κάτοικοι της Αρναίας ανέκαθεν διακρίνονταν για τα φιλόθρησκα αισθήματά τους: είναι θεοσεβείς και φιλακόλουθοι και παρακολουθούν με ενδιαφέρον και κατάνυξη τις ιεροτελεστίες και τους θρησκευτικούς πανηγυρισμούς.

Οι πρόγονοί μας ύψωσαν το 1812 την εκκλησία του Αγίου Στεφάνου, μεγαλόπρεπο λιθόκτιστο κτίριο με μήκος 47μ., πλάτος 31μ., πάχος τοίχους 80 εκατοστά, επιφάνεια 1500 τ.μ. περίπου, βασιλικού ρυθμού με δύο σειρές κολόνες (τρίκλιτο), με πλακόστρωτο νάρθηκα μπροστά στην είσοδο πλάτους 4μ., σε σχήμα Π, που περιστοιχίζει την πρόσοψη και το μισό μήκος περίπου των δύο πλευρών, με τοίχιο σανιδοστρωμένο σαν καναπέ προς το μέρος των τοίχων και άλλο αντικρουστό σαν περίβολο με ξύλινες μικρές κολόνες κατά διαστήματα που στήριζαν τη σκεπή του νάρθηκα.

Με εισφορές, δωρεές και προσωπική εργασία μόχθησαν για την εξοικονόμηση των οικοδομικών υλικών, την ανέγερση, την προμήθεια των ιερών σκευών και τον εσωτερικό ιερό διάκοσμο. Αυτός ο τρόπος της ανέγερσης της εκκλησίας πρώτα, το 1812, και του σχολείου αργότερα, το 1871, βεβαιώνεται από το περίγραμμα της εντοιχισμένης πλάκας στην πρόσοψη (στη μετώπη) του παλιού σχολείου, που και σήμερα διακρίνεται και γράφει:

«*Τῶν μιλομούσων συνδρομητῶν δαπάνη, καί τιν τὰς μούσας ἐκτρέφόντων συλλόγων ἄρωγῃ, τὰ ἱερά ταῦθ' ἰδρῦθη*» Δηλ. «*Με ἔξοδα τιν φιλοπρόσδων συνδρομητῶν κατοίκων και με τη βοήθεια τιν μορφωτικῶν πολιτιστικῶν συλλόγων*

ιδρῦθηκαν τα ἱερά αὐτά κτίσματα».

Ένα οικοδόμημα γεροφτιαγμένο, με μεγάλη αντοχή, που το σεβάστηκαν η φωτιά κατά την πυρπόληση του χωριού από τους Τούρκους στην επανάσταση του 1821, όταν οι ηλικιωμένοι και τα γυναίκο-παιδα κατέφυγαν στο Άγιο Όρος, όπου παρέμειναν 6 μήνες και ο εγκέλαδος στο φοβερό σεισμό της Β.Α. Χαλκιδικής το 1932.

Οι κάτοικοι μετά την επιστροφή τους αποκατάστησαν τις βλάβες που ήταν περισσότερο εσωτερικές (οροφής, στέγης και βλάβες των δύο πλαγίων τοίχων), ενώ ο τοίχος της πρόσοψης είχε μείνει ακέραιος. Με τον καιρό συμπλήρωσαν τον εσωτερικό διάκοσμο: το μεγάλο ξυλόγλυπτο ιερό τέμπλο, δωρεά της ιερής μονής Κωνσταμονίτου με τρεις σειρές αγιογραφίες αρκετές από την πρώτη σειρά είχαν (και έχουν βέβαια) χρυσή ή αργυρή επένδυση, που έγινε αργότερα σε ώρες ενδόξων εθνικών αγώνων η εθνικών κινδύνων με εισφορές και δωρεές για αγορά χρυσού και αργυρού από χρυσά και αργυρά αφιερώματα διακοσμητικών εξαρτημάτων παλιάς παραδοσιακής γυναικείας ενδυμασίας (τούμπλες, φλουριά, ζώνες, τοκάδες κ.λ.π.). Με τον ίδιο τρόπο έγιναν και τα αιωρούμενα κανδήλια.

Ο άμβωνας και ο δεσποτικός θρόνος, σε σπάνια ξυλογλυπτική τέχνη, τα ξύλινα, ειδικά βαμμένα, στασίδια σε 6 σειρές, οι χοροί των ψαλτών, κυκλικό με μάγκελα, τα αναλόγια, τα εικονοστάσια με τα μπρούντζινα μανάλια, ο μπρούντζινος πολυέλαιος, ο γυναικωνίτης — υπερώ με ξύ-

στην Αρναία

Με λαμπρότητα και επισήμότητα γιορτάστηκε και φέτος η 28η Οκτωβρίου 1940.

Χαρακτηριστικό ο πολύς κόσμος που παρακολούθησε τις εκδηλώσεις γιατί βοήθησε ο ανοιξιάτικος καιρός.

Στις 10 η ώρα έγινε η δοξολογία από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ.κ. Νικόδημο και ο πανηγυρικός που εκφωνήθηκε από τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Δημήτριο Ξιούφη.

Ακολούθησε η μετάβαση όλων στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου, το τρισάγιο, η κατάθεση των στεφάνων και η παρέλαση.

Προηγήθηκε η ανανεωμένη 30μελής μπάντα της Φιλαρμονικής του Δήμου, που με επι-

κεφαλής τον αρχιμουσικό μας κ. Βασίλειο Κοκκαλιάρη έκλεψε στην κυριολεξία την παράσταση με την σωστή και τέλεια κατάρτισή της.

Ακολούθησαν τμήματα μαθητών του Νηπιαγωγείου, του Δημοτικού Σχολείου, του Γυμνασίου, του Λυκείου και του Τεχνικού Λυκείου.

Το απόγευμα στη Κεντρική πλατεία τα χορευτικά του Δήμου και της Εταιρείας μας παρουσίασαν Εθνικούς και λαϊκούς χορούς. Τα χορευτικά αποτελούνταν από μαθητές του Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου και πραγματικά εντυπωσίασαν τους παρευρισκόμενους.

Οι εκδηλώσεις της ημέρας έκλεισαν με την υποστολή της Σημαίας.

Μεγάλη πόλη δεν ήταν, ήταν μικρή κωμόπολη, όπως και σήμερα, αλλά ήταν μεγάλη η χριστιανική πίστη των κατοίκων της κι έκτισαν το μεγάλο και ωραίο αυτό ναό, που τιμάει την πόλη μας. Αναγνωρίζουμε και επαινούμε το θεάρεστο έργο τους, με ευγνωμοσύνη τους αναφέρουμε και ευλαβικά τιμούμε τη μνήμη τους, που επιβάλλει να φανούμε (να φανούμε) αντάξιοί τους σε παρόμοια θρησκευτικά και κοινοφελή έργα.

Κατά καιρούς έγιναν διαρρυθμίσεις και βελτιώσεις: ολότελα αφαιρέθηκαν ο νάρθηκας και τα καφάσια του γυναικωνίτη με περιορισμό του

Κοινοτικές βρύσες της Αρναίας

Δημητρίου Παπαγιάννη

Ο κύκλος των νεροπηγών έκλεισε. Σήμερα θα σας περιγράψω τις βρύσες του χωριού μας κατά την εποχή 1928 - 1938.

Στο χωριό μας υπήρχαν αρκετές κοινοτικές βρύσες για τις ανάγκες του χωριού: από αυτές πίναμε νερό, πλέναμε τα ρούχα μας, ποτίζαμε τα ζωντανά και ξεδιψούσαμε τους ταξιδιώτες.

Αρχίζω με την περιγραφή της καλλιμάρμαρης βρύσης της κεντρικής πλατείας (πιάζαρι). Η βρύση κατασκευάστηκε το 1924, όταν ήταν γραμματέας ο κ. Ν. Ροκάς και κατεδαφίστηκε από τον πρώτο Δήμαρχο Αρναίας κ. Θ. Μπάτσιο, το 1947. Τα αίτια της κατεδάφισης θα σας τα γράψω στο τέλος της σημερινής αφήγησης.

Μάρμαρα λευκά πλαισίωσαν την ωραία βρύση με το παγωμένο γαλανό της νερό. Βρίσκονταν στο κέντρο της πλατείας, όχι όπως βλέπουμε την πλατεία σήμερα. Δίπλα από τη βρύση μόλις που χωρούσε να περάσει το μικρό επιβατικό του Κ. Καλλέρη.

Από τη μαρμαρίνη αυτή βρύση δεν έμεινε τίποτε, ούτε και αυτά ακόμη τα δύο σωληνάκια, απ' όπου περνούσε το γάργαρο νερό. Ένα από τα σωληνάκια βρίσκεται σε κάποια βρύση στο Γεροπλάτανο: δώρο κάποιου Αρνώτη, που δεν αναφέρω το όνομά του, για να μην αναμοχλεύουμε τα παλιά. Πρόκειται για ένα μπρούντζινο σωληνάκι με χερούλι λιονταριού.

Η βρύση βρίσκονταν 1,50 μ. πάνω από την επιφάνεια της πλατείας. Γύρω γύρω υπήρχε μία μαρμαρίνη ποτίστρα βάθους 0,40 X 0,50 μ., που ήταν όλη κατασκευασμένη από

λευκό μάρμαρο. Πάνω από τη βρύση υπήρχε μαρμάρινο καπέλο με δύο πλευρές...

Στην ποτίστρα βάζαμε το καλοκαίρι να παγώσουν τα καρπούζια, τα πεπόνια και διάφορα ποτά.

Η βρύση είχε δύο σωληνάκια, απ' όπου έτρεχε το νερό: επίσης δύο ασημένια τάσια βιδωμένα πάνω στα λευκά μάρμαρα, όπως αυτά που βρίσκονται σήμερα στον πλάτανο. Στη βρύση κάθε μέρα γίνονταν πανηγύρι. Οι κοπελιές έρχονταν να πάρουν νερό, άλλες με στάμνες, άλλες με γυαλισμένα γκιούμια. Έρχονταν απ' όλες σχεδόν τις γειτονιές, με τα υφαντά κεντημένα μαντήλια πάνω στους ώμους τους που θα φιλοξενούσαν σε λίγο τις στάμνες, για να πάρουν νερό και μαζί μ' αυτό και καμιά κλεφτή ματιά από τον καλό τους. Στη βρύση έπλεκαν τα ωραία όνειρά τους, με λίγα λόγια γίνονταν νυφοπιάζαρο. Ίσως απ' αυτό να βγήκε αυτό που λέγεται μέχρι σήμερα, ότι: «όποιος ελεύθερος ξένος από το γαλανό νερό πιεί, μέχρι του χρόνου θα 'χει παντρευτεί».

Το 1947 η μαρμαρένια βρύση κατεδαφίστηκε: το σήμα κατατεθέν της Αρναίας χάθηκε και με τη βρύση έσθισαν πολλά νεανικά όνειρα. Κάποια μέρα του 1947 η χωμάτνια πλατεία της Αρναίας γέμισε με πολλά νερά άγνωστο από που έρχονταν. Ο δήμος κάλεσε από τη Νομαρχία ειδικό τεχνικό και, όπως αποδείχτηκε, υπήρχε υψομετρική διαφορά της πηγής με τη βρύση και το νερό γύριζε πάλι προς τα πίσω, έτσι που σιγά σιγά γέμισε όλα τα υδροφόρα αγγεία της πλατείας και αναγκάστηκε στο τέλος να βγει πάνω στην επιφάνεια. Ευτυ-

Συγχαρητήρια

Η Όλγα Ρήγα θυγ. Γεωργίου πέρασε στο Φυσικό Ηρακλείου Κρήτης. Οι γονείς της εύχονται συγχαρητήρια και καλή φοίτηση.

★★★★

Η οικογένεια Νικολάου Κατσιαμούρη κατάθεσε στο ταμείο της Ε.Ε.Ε. Αρναίας 1000 δρχ. «αντί στεφάνου» για το θάνατο της συνταξιούχου δασκάλας Κατίνας Κατσαρού - Παπαθανασίου.

★★★★

Συγχαρητήρια θερμά στο Θεοδόσιο Δ. Κουκουμπή που πήρε το πτυχίο της ιατρικής απευθύνουν στον εγγονό τους οι: Νικόλαος και Ευαγγελία Καραστεργίου καθώς και οι θείοι του Χρ. και Καίτη Βλάχου.

★★★★

Οι Δημ. και Αικατ. Τρικκαλιώτη συγχαίρουν το γιό τους Γιάννη που πήρε το πτυχίο της Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

★★★★

Παντρεύτηκαν στις 22.10.83 η Μαρία Π. Παπαγιάννη φυσικός και ο Νίκος Παπαδόπουλος, χημικός. Η Εταιρεία μας τους εύχεται κάθε ευτυχία.

★★★★

ΚΟΙΝΟΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Γιός του Αθανασίου Παπάγγελου βαπτίστηκε στις 26.6.1983 ονομάσθη Βασίλειος

Γιός του Δημητρίου Πνευματικού βαπτίστηκε στις 10.7.1983 και ονομάσθηκε Θεόδωρος.

Γιός του Δημητρίου Γεωργάκα βαπτίστηκε στις 3.7.1983 και ονομάσθηκε Παναγιώτης.

Γιός του Βαρσάμη Χρήστου βαπτίστηκε στις 31.7.1983 και ονομάσθηκε Νικόλαος.

Γιός του Ραγιά Στέφανου βαπτίστηκε στις 24.7.1983 και ονομάσθηκε Πέτρος.

Θάνατοι

Γιανναρικής Γεωργίας του

Η Αικατερίνη Κουρούπα κατάθεσε στο ταμείο της Εταιρείας μας 1000δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη.

★★★★

Οι οικογένειες Στεργιανής Νάκου, Νικ. Νάκου και Αντ. Γεωργουσίου συγχαίρουν θερμά τον ανεψιό τους Θεοδ. Δημ. Κουκουμπή που πήρε με άριστα το πτυχίο της Ιατρικής και του εύχονται κάθε επιτυχία.

Συνδρομές που πήραμε

Πήραμε τις συνδρομές των παρακάτω συνδρομητών και τους ευχαριστούμε:

Από 300 δραχμές:

Κωνσταντάς Νικ., Σταγάκης Ι., Αδαμίδης Α., Καλυβιώτης Α., Μισόπουλος Α., Πιτούλας Ε, Μίλη Λ., Βούζιος Κ., Μπόκαρη Α., Τρικκαλιώτης Δημ., Καλυβιώτης Αργ., Δαγγίλας Α., Νίκου Αλ., του Γ.

Από 400 δραχμές:

Καλυβιώτης Ν., Δραγουϊδου Α., Λουκοβίτης Α., Γεωργάκας Γ.

Από 450 δραχμές:

Κουιμτζής Μ.

Από 500 δραχμές:

Βλάχτη Αικ., Καρτσιώτης Μιχ., Γεωργάκας Α., Μπαρμπετάκη Ν., Κάρνα Αικ., Μπούφτας Νικ., Μπρούζου Μ., Κοκκώνης Γ., Διαμαντούδης Α., Αποστολόπουλος Π., Ζωγράφος Σ., Καλατζής Θ., Σιώτης Γ., Δούγκαρη Ν., Ουζούνης Α., Κοτσιάνης Γ.

Από 600 δραχμές

Παπαγιάννης Π.

Από 700 δραχμές:

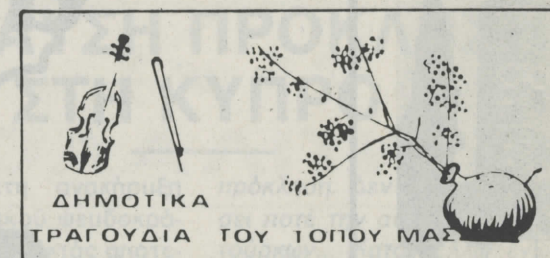
Μπολικά Αικ., Μπολίκας Κ. Μπολίκας Π.

Από 800 δραχμές:

Καραμίχος Ι.

Από 1000 δραχμές:

Μπόρος Δ., Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου, Κατσιαμούρης Ν., Ζαγορίτης Ζ., Λαμπρινός Αθ., Μπολίκας Τ., Βαλιάνος Χ. του Αντων. Οκταπυδάς Π. Κατα-

ΔΗΜΟΤΙΚΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΙΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΦΙΛΙ

(Από τη συλλογή της Νίκης Κοτσάνη - Καρνασιώτη)

Δώδεκα χρόνους έκαμα μ' έν' όμορφο κοράσι
Κι' ακόμα δεν το φίλησα κι έχω καυμό μεγάλο
Να το φιλήσ' αντρέπομαι, να της το πω φοβούμαι.
Να την αφήσ' αφίλητη, ταχύ θα με γελάση.
Πεζεύω, δένω τ' άλογο, σκαλώνω τ' αρματά μου
Φιλώ την κόρη μια φορά στα μάτια και στα φρύδια
«Σ' αφήνω γειά, πουλάκι μου, σ' αφήνω γειά πουλί μου
και της καρδιάς καρδούλα μου και της ψυχής ψυχή μου».
' Κούγω την κόρη που βογγά και βαριαναστενάζει:
«Ξένη μ' να σκάση τ' άλογο, να ξεραθούν τα χείλια,
με φίλησες, μ' αντρόπιασες και τον ανθό μου πήρες
«Όπου κι αν πας, κι όπου βρεθείς, όπου κι αν περπατήσεις,
εμένα να με θυμηθής και πίσω να γυρίσεις».

Νεκρολογία:

Κατίνα Κατσαρού Παπαθανασίου

Στις 21.9.83 σε ηλικία 83 χρόνων η συνταξιούχος δασκάλα Κατίνα Κατσαρού που είχε μεγάλη εκτίμηση στη κοινωνία της Αρναίας, ύστερα από δυό μιση μήνες από το θάνατο του συζύγου της Μαυρουδή Παπαθανασίου τον ακολούθησε στην άλλη ζωή αφού έζησαν στη γη 54 χρόνια έγγαμης ζωής.

Ήταν τέκνο της Αρναίας. Από τη μητέρα της κρατούσε από οικογένεια με παράδοση (Παπάγγελου) και από τον πατέρα της από την οικογένεια Μάνου που δημιούργησε στο Παλιοχώρι ο παππούς της που καταγόταν από τη Μάνη.

Μετά τα εγκύκλια μαθήματα στην Αρναία, δημοτικό και ημιγυμνάσιο με δύο τάξεις, φοίτησε ένα χρόνο στο ανώτερο Παρθεναγωγείο Θεσσαλονίκης και συνέχεια μετά τρία χρόνια πήρε το πτυχίο της από το νεοϊδρυτο τότε διδασκαλείο θηλέων Θεσσαλονίκης και νοήνοσα διορίστηκε

θηρσκευτικές και εθνικές γιορτές, και ιδιαίτερα τις κοπέλλες του χωριού με πατριωτικά χορευτικά τραγούδια και χορούς που καθιερώθηκαν σαν Κυριακάτικη ψυχαγωγία (εθνικό μάθημα) στη δεκαετία 1919 - 1928.

Η παρουσία της γινόταν αισθητή, με το παράστημα της, το βηματισμό της, την ολύμπια μορφή της, την επιστημονική της κατάρτιση, το θάρρος της γνώμης και την αντίδραση στη δουλικότητα. Κυριαρχούσε, ενέπνεε σεβασμό και έμεινε στις ψυχές των μαθητών και των γονέων ο τύπος της πραγματικής ελληνίδας δασκάλας. Πρωτοστατούσε σε έργα κοινωνικής πρόνοιας: ιδρυτικό μέλος του σωματίου «Χριστιανική ένωση ελληνίδων Λιαιριγκόθης» στη φανέλλα του στρατιώτη, στην ετοιμασία και αποστολή πλεχτών στο πόλεμο του 40, στα συσσίτια οικογενειών στρατευμένων, σε σειρά μαθημά-

περάσει το μικρό επιβατικό του Κ. Καλλέρνη.

Από τη μαρμαρίνη αυτή θρύση δεν έμεινε τίποτε, ούτε και αυτά ακόμη τα δύο σωληνάκια, απ' όπου περνούσε το γάργαρο νερό. Ένα από τα σωληνάκια βρίσκεται σε κάποια θρύση στο Γεροπλάτανο· δώρο κάποιου Αρνώτη, που δεν αναφέρω το όνομά του, για να μην αναμοχλεύουμε τα παλιά. Πρόκειται για ένα μπρούντζινο σωληνάρι με χερούλι λιονταριού.

Η θρύση βρίσκονταν 1,50 μ. πάνω από την επιφάνεια της πλατείας. Γύρω γύρω υπήρχε μία μαρμαρίνη ποτίστρα βάθους 0,40 X 0,50 μ., που ήταν όλη κατασκευασμένη από

Το Μεταλυκειακό προπαρασκευαστικό Κέντρο Αρναίας

Στις 3 Οκτωβρίου άρχισαν τα μαθήματα στα Μεταλυκειακά Προπαρασκευαστικά Κέντρα (Μ.Π.Κ.) όλης της χώρας.

Η εφαρμογή του θεσμού αυτού έχει αρχίσει απ' το Γενάρη του 1983. Φέτος (διδασκτική χρονιά 1983 - 84) στο Μ.Π.Κ. έχουν γραφεί 75 υποψήφιοι για τις Ανώτερες και Ανώτατες Σχολές.

Απ' αυτούς παρακολουθούν τακτικά περίπου 40, κατανεμημένοι στις τέσσερις δέσμες (τμήματα 5). Διευθυντής του Μ.Π.Κ. Αρναίας είναι ο καθηγητής Δημ. Κύρου και διδάσκοντες καθηγητές οι Ζαφείρης Γιάννης (φιλόλογος του Λυκείου Αρναίας), Χαραλαμπίδης Γιώργος (φιλόλογος του Λυκείου Αρναίας), Λάμπρος Γιάννης (φιλόλογος του ΚΕΤΕ Αρναίας), Τρικαλιώτης Γιώργος (Φυσιολογίας του Γυμνασίου Αρναίας), Μητροφάνης Γιάννης (Μαθηματικός του Γυμνασίου Αρναίας), Κεχαγιάς Δημήτρης (Μαθηματικός του Γυμνασίου Αρναίας), Κεχαγιάς Δημήτρης (Μαθηματικός αδιόριστος) και Τσόχας Μιχάλης (Οικονομολόγος αδιόριστος). Το Μ.Π.Κ. στεγάζεται στο ΚΕΤΕ Αρναίας και λειτουργεί κάθε απόγευμα τις εργάσιμες μέρες.

ξένος από το γαλανό νερό πεί, μέχρι του χρόνου θα 'χει παντρευτεί».

Το 1947 η μαρμαρένια θρύση κατεδαφίστηκε· το σήμα κατατεθέν της Αρναίας χάθηκε και με τη θρύση έσβησαν πολλά νεανικά όνειρα. Κάποια μέρα του 1947 η χωμάτνια πλατεία της Αρναίας γέμισε με πολλά νερά άγνωστο από που έρχονταν. Ο δήμος κάλεσε από τη Νομαρχία ειδικό τεχνικό και, όπως αποδείχτηκε, υπήρχε υψομετρική διαφορά της πηγής με τη θρύση και το νερό γύριζε πάλι προς τα πίσω, έτσι που σιγά σιγά γέμισε όλα τα υδροφόρα αγγεία της πλατείας και αναγκάστηκε στο τέλος να βγει πάνω στην επιφάνεια. Ευτυχώς που δε βρήκε άλλη διέξοδο για να χαθεί τελείως. Γιατί τότε δε θα 'χαμε σήμερα την απολαυστική δροσιά που μας δίνει το πλατανίσιο νερό μέσα στην κάψα του καλοκαιριού. Κι άλλες θρύσες στο επόμενο.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

Στις 20 Οκτωβρίου ο Δήμος Αρναίας κάλεσε για δεύτερη φορά το κοινό της Αρναίας να δώσει αίμα. Η ανταπόκριση ήταν συγκινητική. 104 άνδρες και γυναίκες έσπευσαν να βοηθήσουν και να συμπαρασταθούν την ωραία και γεμάτη ανθρωπιά προσπάθεια.

Μέχρι σήμερα η Τράπεζα αίματος του Δήμου μας ανακούφισε αρκετούς συμπατριώτες μας και έδωσε στο πρόβλημα τους αισιοδοξία για τη ζωή.

Τέτοιες προσπάθειες, στην πολυτάραχη και γεμάτη απανθρωπιά κοινωνία που ζούμε, νομίζουμε ότι αποτελούν εγγύηση και φάρο ελπίδας για κάτι καλύτερο. Είναι στο χέρι μας να κρατήσουμε λοιπόν, την Τράπεζά μας, για να αισθανόμαστε στις δύσκολες στιγμές του πόνου και της απόγνωσης κάποια ελπίδα.

Όσοι Αρνώτες χρειάζονται ή θα χρειασθούν αίμα μπορούν να επικοινωνούν στα τηλέφωνα: 0372-22323 (ώρες

Βαπτίσεις

Γιός του Αθανασίου Παπαγελοου βαπτίστηκε στις 26.6.1983 ονομάσθη Βασίλειος

Γιός του Δημητρίου Πνευματικού βαπτίστηκε στις 10.7.1983 και ονομάσθηκε Θεόδωρος.

Γιός του Δημητρίου Γεωργάκα βαπτίστηκε στις 3.7.1983 και ονομάσθηκε Παναγιώτης.

Γιός του Βαρσάμη Χρήστου βαπτίστηκε στις 31.7.1983 και ονομάσθηκε Νικόλαος.

Γιός του Ραγιά Στέφανου βαπτίστηκε στις 24.7.1983 και ονομάσθηκε Πέτρος.

Θάνατοι

Γιανναρικής Γεώργιος του Ιωάννου πέθανε στις 29.6.1983

Παπαθανασίου Μαυρουδής του Γεωργίου πέθανε στις 2.7.83

Μικροπούλου Κωνσταντίνια του γένος Λίβα πέθανε στις 19.7.83

Λιούτα Αργυρή σύζυγος του Αθανασίου πέθανε στις 5.8.83
Ζωγράφου Ελένη χήρα του Δημητρίου πέθανε στις 5.8.83
Τρικαλιώτης Θωμάς του Ιωάννου πέθανε στις 20.8.83
Ξιούφη Σοφία χήρα του Χρήστου πέθανε στις 25.8.83.

Έκθεση ζωγραφικής στην Αρναία

Ο πολιτιστικός σύλλογος «Τέχνη» Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την Εκπολιτιστική μας Εταιρεία εγκαινίασε στις 28 Οκτωβρίου έκθεση ζωγραφικής σε κεντρική αίθουσα της Αρναίας.

Η έκθεση περιλάμβανε έργα γνωστών Ελλήνων ζωγράφων (Τσαρούχης, Γαλάνης κ.λ.π.) και διήρκεσε μια βδομάδα. Η έκθεση έγινε στο κατάστημα του κ. Αλεξάνδρου στην Κεντρική πλατεία, τον οποίο και ευχαριστούμε για την δωρεάν παραχώρηση της αίθουσας.

γραφείου) και 0372-22049 (6-8 το απόγευμα), για να τους δοθούν οι απαραίτητες οδηγίες, ώστε να μπορέσουν να πάρουν το αίμα που χρειάζονται για την περίπτωσή τους.

Από 500 δραχμές:

Βλάχης Αικ., Καρτσιώτης Μιχ., Γεωργάκας Α., Μπαρμπετάκης Ν., Κάργα Αικ., Μπούφτας Νικ., Μπρούζου Μ., Κοκκώνης Γ., Διαμαντούδης Α., Αποστολόπουλος Π., Ζωγράφος Σ., Καλατζής Θ., Σιώτης Γ., Δούγκαρη Ν., Ουζούνης Α., Κοτσιάνης Γ.

Από 600 δραχμές

Παπαγιάννης Π.

Από 700 δραχμές:

Μπολικά Αικ., Μπολίκας Κ., Μπολίκας Π.

Από 800 δραχμές:

Καραμίχος Ι.

Από 1000 δραχμές:

Μπόρος Δ., Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου, Κατσιαμούρης Ν., Ζαγορίτης Ζ., Λαμπρινός Αθ., Μπολίκας Τ., Βαλιάνος Χ. του Αντων., Οκταπωδός Π., Κατσιαμούρης Νικ., Κουρούπα Αικ.

Από 2000 δραχμές:

Ρουκάς Δ. Χασάπης Ι., Κοτσιάνης Γ., Γαρυφαλίδης Κ.

Από 4.600 δραχμές:

Ντάβος Αν.

Από 5.000 δραχμές:

Λαλιώτη Αγ. του Νικ.

Από 12.000 δραχμές:

Ρήγας Γ.

Από 18.000 δραχμές: Ζωγράφος Νικ.

Μαυρουδή Παπαθανασίου τον ακολούθησε στην άλλη ζωή αφού έζησαν στη γη 54 χρόνια έγγαμης ζωής.

Ήταν τέκνο της Αρναίας. Από τη μητέρα της κρατούσε από οικογένεια με παράδοση (Παπάγγελος) και από τον πατέρα της από την οικογένεια Μάνου που δημιούργησε στο Παλιοχώρι ο παππούς της που καταγόταν από τη Μάνη.

Μετά τα εγκύκλια μαθήματα στην Αρναία, δημοτικό και ημιγυμνάσιο με δύο τάξεις, φοίτησε ένα χρόνο στο ανώτερο Παρθεναγωγείο Θεσσαλονίκης και συνέχεια μετά τρία χρόνια πήρε το πτυχίο της από το νεοϊδρυτο τότε διδασκαλείο θηλέων Θεσσαλονίκης και γρήγορα διορίστηκε στο σχολείο Αρναίας. Με την άρτια παιδαγωγική της μόρφωση, την ιδιαίτερη διδακτική της τέχνη και τις αρετές της γαλούχησε με τα νάματα της ελληνοχριστιανικής παιδείας τους μικρούς μαθητές της ιδιαίτερης πατρίδας της επί 33 χρόνια. Φρονημάτιζε και την εξωσχολική νεολαία με εμφάνιση τμημάτων, σαν δασκάλα και μοναδική γυμνάστρια σε

1919 - 1928.

Η παρουσία της γινόταν αισθητή, με το παράστημα της, το βηματισμό της, την ολύμπια μορφή της, την επιστημονική της κατάρτιση, το θάρρος της γνώμης και την αντίδραση στη δουλικότητα. Κυριαρχούσε, ενέπνεε σεβασμό και έμεινε στις ψυχές των μαθητών και των γονέων ο τύπος της πραγματικής ελληνίδας δασκάλας. Πρωτοστατούσε σε έργα κοινωνικής πρόνοιας: ιδρυτικό μέλος του σωματείου «Χριστιανική ένωση ελληνίδων Λιαιγκόβης» στη φανέλλα του στρατιώτη, στην ετοιμασία και αποστολή πλεχτών στο πόλεμο του 40, στα συσσίτια οικογενειών στρατευμένων, σε σειρά μαθημάτων για τις γυναίκες που καθιέρωσε ο αείμνηστος μητροπολίτης Σωκράτης κ.λ.π. Σε ηλικία 19 ετών, η μικρότερη όλων έγινε αρχηγός της ορφανής οικογένειας της (μάννα και 4 κορίτσια), πατέρας και αδερφός, δασκάλα και νοικοκυρά σε σπιτικές και γεωργικές εργασίες κι αργότερα καλή σύζυγος και στοργική μάννα. Δίδαξε, ύφανε, σκόλισε χωράφια, δούλεψε σκληρά στη περίοδο 1940-45.

Προικισμένη με χριστιανοπρεπή χαρίσματα και πιστή στα πατροπαράδοτα αφοσιώθηκε με τον άντρα της στη πανεπιστημιακή μόρφωση και ανάδειξη των τριών παιδιών της. Η Κατίνα Κατσαρού δυναμική και δημιουργική έγραψε μεγάλη τροχιά στη ζωή της, εκτέλεσε το προορισμό της, τα παιδιά της αναγνώρισαν το έργο της κι έκαναν το καθήκον τους προς τη μητέρα τους με την αγάπη τους και την άγρυπνη συμπάραστασή τους στα προβλήματα υγείας που συνόδεψαν τη γεροντική της ηλικία. Έφυγε «πλήρης ημερών» από το μάταιο τούτο κόσμο, αφού άφησε ανεξίτηλα ίχνη στο πέρασμά της που την χαρακτηρίζουν «πρότυπο ελληνίδας δασκάλας».

Έτσι τιμητική η μνήμη της μένει στη συνείδησή μας. Αιώνιας είναι η μνήμη της.

Νίκος Κατσαμούρης

ΑΡΝΙΩΤ'ΚΑ ΚΙ ΚΟΥΡΑΧΑΝΙΑ

ΕΠΙΠΛΟΠΙΟΣ

Πάισι' μια φουρά η μπάρμπα Γιώρ'ς η μιλ'σας μάρτυρας στου δικαστήριου. Σ'κώθ'κι ι ένας η μάρτυρας ρουτούσι ι προΐδρους όνομα, ιπάγγελμα κ.λ.π. Όλνι έλιγαν υπάλληλους, γιατρός, μαγαζάτουρας. Σ'κώθκι κι η μπάρμπα Γιώρ'ς τουν ρουτάι η προΐδρους «Επάγγελμα;» Σκέφτιτι η μπάρμπα Γιώρ'ς κι λιέι «επιπλοπιός» Ξαναρουτάι η προΐδρους «Τι έπιπλα κάνετε; Κάνετε κρεβάτια, ντουλάπες;» Απουλουϊέτι η μπάρμπα Γιώρ'ς « Ε τώρα κυρ- προΐδρι ντ'λάπια κι χαζά. Κλούτσις για τα κ'νάκια φκιάνου!!»

Γράμματα αλλά κι δικανίκ'

Του (γ)κιρό που μοίραζαν τα ρούχα κι τα γάλατα, ύστια απ'

του (μ)πόλιμου πάισι η δάσκαλους στου χουριό τ' να μιράσ'(ι) ρούχα. Τουν αρχινούν οι μπαρμπάδεις «καλώς του δάσκαλου, κάτσι να σι κιρά-σουμι». Κάπουτις τουν λιέι ένας μπάρμπα «Α ρε δάσκαλι, ιμείς ικίνα τα χρόνια μαθινάμι γράμματα. Γράμματα - γράμματα αλλά κι δικανίκ' !! Τώρα τα μ'κρέλια ούλω μπάλλα κι πιγνιδ'. Ιμείς ικίνα τα χρόνια γράμματα - γράμματα αλλά κι δικανίκ'!!»

«Αφίσι τα, τ'ς λιέι ι δάσκαλους αυτά γιατί θιάζουμι. Μόν' βάν'τι 'που μια υπογραφή να φύγου γιατί έχου να πάου κι σ' άλλου χουριό».

Απουλουϊέτι ίδιους ι μπάρμπα κι τους λιέι «Έ ρε δάσκαλι, ιμείς στα χρόνια μας ούλου πουλιέμ' κι μπόρις που κιρό για γράμματα!!

Τα χαντάκια.....

Τα χαντάκια που ανοίχτηκαν για την ανακαίνιση του δικτύου υδρεύσεως του χωριού μας σκεπάστηκαν ή σκεπάζονται, και κατά γενική ομολογία γρήγορα. Δεν προλάβαμε όμως να χαρούμε τους δρόμους και ο Ο.Τ.Ε άρχισε τα ίδια. Ξήλωμα για να περάσει νέα καλώδια. Άραγε θα ήταν δύσκολος στο μικρό μας τόπο κάποιος συντονισμός των έργων των διαφόρων φορέων; Γιατί και οικονομία χρηματική θα είχαμε και λιγότερη ταλαιπωρία.

Ίσως θα πείτε: μα είναι δυνατό να συντονιστούν Ο.Τ.Ε και Δήμος, αφού στον ίδιο του Ο.Τ.Ε – στο νέο κτίριο – τη μια μέρα το ένα συνεργείο στρώνει με κάθε επιμέλεια τις πλάκες του πεζοδρομίου και την επόμενη το άλλο τις ξηλώνει, ανοίγοντας χαντάκια για τα υπόγεια καλώδια;

Η Εταιρεία μας παρακολουθεί με ικανοποίηση την εκτέλεση κάθε μορφής έργου κοινωφελούς χαρακτήρα. Κάποια όμως τάξη και συντονισμός όχι μόνο δεν θα έβλαπτε, ίσως θα ωφέλιμους.

Τηλεοπτικά.....

Είναι ορισμένες εκπομπές της τηλεόρασης που πραγματικά τις χαιρέσαι, έστω και αν ακόμα δε διαθέτουν πολλά στοιχεία για ικανοποίηση των απαιτήσεων του τηλεθεατή. Διαθέτουν όμως ένα βασικό και απαραίτητο. Έχουν άνεση χρονικής διάρκειας.

Αναφερόμαστε στις «ζωντανές», στις εκπομπές εκείνες που βγαίνουν στον αέρα την ίδια στιγμή που γίνονται.

Είναι όμως κι άλλες που, από την πρώτη στιγμή, ο τηλεπαρουσιαστής επισημαίνει στους καλεσμένους της εκπομπής τη στενότητα και το περιορισμένο του χρόνου. Και ενώ σαν θέμα για συζήτηση, πολλές φορές, έχουν κάτι πολύ σοβαρό και ενδιαφέρον, συμβαίνει οι καλεσμένοι, κάτω από την πίεση του χρόνου, να μη προλαβαίνουν να αναπτύξουν τις θέσεις και τις γνώσεις τους αλλά να περιορίζονται σε γενικόλογες μονάχα.

Εμείς πολλές φορές αναρωτηθήκαμε πόσο σωστά αντιμετωπίζεται η περίπτωση αυτή από τους αρμόδιους της Τηλεόρασης. Τώρα τους ρωτούμε στα ίσια. Πως είναι δυνατό να υπερηφανεύονται για πολύπλευρη ενημέρωση, όταν σοβαρά θέματα που τα συζητούν σοβαροί επίσης καλεσμένοι, περνούν με τόση βιασύνη στον αέρα;

Γιατί οι τηλεθεατές, μετά το τέλος μιας τέτοιας εκπομπής, κλείνουν την τηλεοπτική τους συσκευή μονολογώντας: «Μόνο για τις διαφημίσεις δεν υπάρχει στενότητα χρόνου....»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Από το Δ.Σ. του Μ.Ο. «Απόλλων» Αρναίας πήραμε το παρακάτω γράμμα:
Κύριε Πρόεδρε,

Το Δ.Σ. του Μ.Ο. «Απόλλων» Αρναίας θέλω να σας ευχαριστήσω...

Μετατέθηκε ο Γιώργος Νώλτσης

Ύστερα από διετή παραμονή στον τόπο μας ο Γιώργος Νώλτσης, Διευθυντής της Μαθητικής Εστίας Αρναίας, φίλος όλων των Αρνωτών μετατέθηκε στη Μαθητική Εστία Τραπεζοεργασίας...

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Ε.Α.Π. ΑΡΝΑΙΑΣ ΣΤΗ.... ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ

Κάθε χρόνο τα Ελεύθερα Ανοιχτά Πανεπιστήμια της χώρας χρηματοδοτούνται από την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών, για την αντιμετώπιση εξόδων λειτουργίας τους. Έτσι έγινε και φέτος. Με την έναρξη του Ε΄ κύκλου μαθημάτων το Υπουργείο φρόντισε να στείλει το απαραίτητο χρηματικό ποσό στην επιτροπή του Ε.Α.Π. Αρναίας. Από την πάγια τακτική του Υπουργείου τα χρήματα στέλνονται στον εκπολιτιστικό σύλλογο του τόπου λειτουργίας του Ε.Α.Π., για να τα αποδώσει αυτός αμέσως στην επιτροπή του Ε.Α.Π. Η αποστολή λοιπόν των χρημάτων αυτών στην Εκπολιτιστική μας Εταιρεία – για να παίξει αυτή τον ενδιάμεσο παραλήπτη και η απόδοση των χρημάτων στο Ε.Α.Π. θα ήταν νομίζουμε μια πολύ φυσική ενέργεια.

Η Ε.Ε.Ε. Αρναίας όμως δεν είχε την τιμή να τα δεχτεί και να παίξει, έστω τον τυπικό ρόλο του ενδιάμεσου, για την χρηματοδότηση του Ε.Α.Π. Και τούτο, γιατί, όπως ο κ. Χρήστος Πάχτας, μέλος της Επιτροπής, μας πληροφόρησε, όταν ρωτήθηκε από το Υπουργείο που να στείλουν τα χρήματα, η πρότασή του ήταν να σταλούν στον εκπολιτιστικό σύλλογο.... Στρατονικής. Ναι σωστά διαβάσατε. Στο Σύλλογο Στρατονικής. Κι αυτό γιατί, σύμφωνα με την

άποψή του, η Ε.Ε.Ε.Α. έχοντας δικαστικές εκκρεμότητες δεν θα ήταν σε θέση να παίξει αυτό το ρόλο. Ποιός όμως έχει το δικαίωμα να έχει τέτοια άποψη για την Ε.Ε.Ε. και το Διοικητικό της Συμβούλιο, όταν σε όλο το χρονικό διάστημα του 1983 ανάλαβε και έφερε σε πέρας, και μάλιστα πολλές φορές με πρωτοφανή επιτυχία, σοβαρότερες εκδηλώσεις και δραστηριότητες; Γιατί το Δ.Σ. από την πρώτη κιόλας μέρα που πήρε στα χέρια του την τύχη της Εταιρείας μας, παρά τις αντιδράσεις, τα ασφαλιστικά μέτρα, τις δικαστικές αγωγές κι ένα σωρό άλλα εμπόδια, τράβηξε το δρόμο του σύμφωνα πάντα με τις καταστατικές επιταγές και με γνώμονα πάντα το μορφωτικό και πολιτιστικό ανέμβασμα του τόπου, χωρίς ούτε για μια στιγμή να ξεφύγει από το δρόμο που χάραξαν όλοι εκείνοι, που νοιάζονται πραγματικά για την πρόοδο της Αρναίας.

Σκεφτείτε, λοιπόν, ποιά πρόταση έκανε Αρνώτης για το Σύλλογο της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Εμείς πιστεύουμε ότι η ενέργεια αυτή έγινε χωρίς τον απαραίτητο και οφειλόμενο «βάσανο του νου».

Αν όμως συνέβη το αντίθετο θέλουμε να πιστεύουμε ότι η μεταμέλεια θα ήρθε έστω και κάπως αργά.

Επιτυχόντες του Λυκείου Αρναίας στις Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές

Ψυχούλα Λίτσα: Τοπογράφων Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης
Οικονόμου Αλέξανδρος: Πολ. Μηχανικών Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης
Κατσάγγελος Άγγελος: Ιατρική Ιωαννίνων
Κάκκας Γεώργιος: Μηχανο-

Χασάπης Γεώργιος: Βιομηχανική Θεσσαλονίκης
Γκόγκος Ιωάννης: Βιομηχανική Θεσσαλονίκης
Κεχαγιάς Νικόλαος: Παιδαγωγική Ακαδημία
Ξιούφη Τασούλα: Παιδαγωγική Ακαδημία
Πασχαλίδης Γεώργιος: Παι-

ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΡΙΜΠΑ

6ο

Ο αναρχοαυτόνομος

Ο στοργικός Δίας, κράτησε μέσα στο μηρό του τον καρπό του παράνομου δεσμού του με τη Σεμέλη, τόσο διάστημα, όσο χρειαζόταν για να συμπληρωθούν οι κανονικοί μήνες της κυοφορίας. Αφού συμπληρώθηκαν και ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, τραβάει από τη θήκη του το ίδιο δίκωπο χρυσό μαχαίρακι και κόβει τα ράματα, για να διευκολύνει τον περίεργο αυτό τοκετό.

Όσπου να πει να τελειώσει, πετάγεται από μέσα ένα τρισαριθμημένο αγοράκι ροδοκόκκινο και ζωηρό, όλο χαρά και κινητικότητα. Δεν μπορούσε να το κρατήσει στα χέρια, πεταγόταν σα λάστιχο κι όλο γελούσε, γελούσε ζωηρά, ανοιχτά, πλατιά, ασυγκράτητα.

Είναι γνωστό, ότι τα παιδιά των κοινών θνητών, όταν γεννιούνται, κλαίνε. Το κλάμα είναι η πρώτη τους αντίδραση, όταν αντικρύζουν τον πρόσκαιρο και μάταιο αυτόν κόσμο. Ίσως, διαισθάνονται υποουνείδητα, τις πίκρες και τα βάσανα που έχουν να τραβήξουν, όταν μπουν για καλά στη στενή και δύσκολη τροχιά της ζωής. Στη φοβερή στενωπό του αβίωτου βίου.

Αντίθετα, το παιδί του Δία, αντί να κλαίει, γελούσε. Γελούσε ξεκαρδιστικά και ασυγκράτητα. Έδειχνε, ότι ο προορισμός του, ήταν πολύ σπουδαίος: να σκορπίζει στους κατσούφηδες, στους συνοφρυωμένους και μελαγχολικούς ανθρώπους, το κέφι, τη χαρά, τη διασκέδαση, το ξεφάντωμα και την ανεμελιά. Από τώρα, έτσι νεογέννητο καθώς ήταν, έδειχνε ολοφάνερα και καθαρά, ποιός θα ήταν ο σημαντικός ρόλος που θα έπαιζε, μεγαλώνοντας.

ελατήριο και να βγάλει μια φοβερή, μακρόσυρτη και κλιμακωτή κραυγή πόνου. Πως κρατήθηκε και δεν τον σηκοβρόντησε κάτω να το κάνει λιώμα, ένας Θεός το ξέρει.

Το σίγουρο είναι, ότι όταν συνήλθε, σηκώνει το παιδί ψηλά με τα δυο του χέρια και το ξορκίζει στ' όνομα των επουρανίων δυνάμεων: «Εσύ παιδάκι μου, θα γίνεις το κάτι άλλο. Εσύ, προορίζεσαι να εξευτελίσεις ακόμη και τις επιβλητικές θεϊκές δυνάμεις. Εσύ, θα γελοιοποιήσεις την κορυφαία αρχή και εξουσία. Εσύ, θα γίνεις το κέντρο της κωμικοτραγικής έμπνευσης. Διότι, είναι τραγικό να τραβάς με τόση δύναμη τα γένια του πατέρα σου και να τον κάνεις να σπαράζει από το άλγος. Μα, είναι ταυτόχρονα και κωμικό, όταν κάτι τέτοιο γίνει αντιληπτό από τους κοινούς θνητούς.

Αυτοί, οι ασέβαστοι, ενώ την ώρα της ανάγκης μας θυμούνται και επικαλούνται τη βοήθεια και προστασία μας, όταν κάνουν τη δουλίτσα τους, ούτε που μας λυγρίζουν. Και το χειρότερο, αρχίζουν τις πονηρές σκέψεις. Αρχίζουν τον κριτικό ελεγκτισμό και τις αμφισβητήσεις: Μα, οι Θεοί είναι πλάσματα της φαντασίας. Μα, οι Θεοί είναι ψεύτικοι. Μα, οι Θεοί είναι γιομάτοι ανθρώπινες αδυναμίες. Μα, οι Θεοί είναι ομοιώματα και εικόνες των ανθρώπων που τους σκαρφίστηκαν. Μα, οι Θεοί δεν έπλασαν τους ανθρώπους, αλλά οι άνθρωποι έπλασαν τους Θεούς. Και άλλα υπονομευτικά παρόμοια.

Αυτά σκέφτονται κάτι βέβηλα ανθρώπινα μυαλά και πάνε να μας κλονίσουν συθέμελα τη θεϊκή μας εξουσία. Κι εσύ παιδάκι μου, μ' αυτή την κακή σηματοδοτική σου πράξη, νίγεσαι ήθελά σου, σινερονόχ-

αφέρων, συμβαίνει οι καλεσμένοι, κάτω από την πίεση του χρόνου, να μη προλαβαίνουν να αναπτύξουν τις θέσεις και τις γνώσεις τους αλλά να περιορίζονται σε γενικόλογες μονάχα.

Εμείς πολλές φορές αναρωτηθήκαμε πόσο σωστά αντιμετωπίζεται η περίπτωση αυτή από τους αρμόδιους της Τηλεόρασης. Τώρα τους ρωτούμε στα ίδια. Πως είναι δυνατό να υπερηφανεύονται για πολύπλευρη ενημέρωση, όταν σοβαρά θέματα που τα συζητούν σοβαροί επίσης καλεσμένοι, περνούν με τόση βιασύνη στον αέρα;

Γιατί οι τηλεθεατές, μετά το τέλος μιας τέτοιας εκπομπής, κλείνουν την τηλεοπτική τους συσκευή μονολογώντας: «Μόνο για τις διαφημίσεις δεν υπάρχει στενότητα χρόνου...»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Από το Δ.Σ. του Μ.Ο. «Απόλλων» Αρναίας πήραμε το παρακάτω γράμμα:
Κύριε Πρόεδρε,

Το Δ.Σ. του Μ.Ο. «Απόλλων» Αρναίας θέλοντας να ευχαριστήσει τους φιλάθλους και ιδιαίτερα τον Πασχάλη Κεχαγιά για την προσφορά του, σας στέλνει τα παρακάτω κείμενα με την παράκληση να δημοσιευτούν.

1ο. Το Δ.Σ. του Μ.Ο. «Απόλλων» Αρναίας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον ποδοσφαιριστή Πασχάλη Κεχαγιά τόσο για την προσφορά του ως ποδοσφαιριστής, όσο και για τη δωρεά από μια πλήρη στολή για 16 ποδοσφαιριστές. Παράλειψη θα ήταν αν δεν ευχαριστούσαμε όλους τους φιλάθλους για την οικονομική προσφορά τους στην προσπάθεια που γίνεται από τη μεριά του Συμβουλίου και των ποδοσφαιριστών να ανεβάσουμε τον Απόλλωνα εκεί που του αξίζει.

2ο. 15 χρόνια προσφοράς

Αναφερόμαστε στους δύο ποδοσφαιριστές του Απόλλωνα, τους αδελφούς Χρήστο και Νίκο Λαλιώτη. Εκτός από το ότι είναι και οι δύο επιτυχημένοι οικογενειάρχες, χρημάτισαν και οι δύο αρχηγοί στον Απόλλωνα. Παρόλη τη σκληρή δουλειά τους, τις οικογενειακές και επαγγελματικές υποχρεώσεις τους, πρόσφεραν και εξακολουθούν να προσφέρουν στον Απόλλωνα. Πρέπει να γίνουν παράδειγμα για μίμηση στους νέους ποδοσφαιριστές.

Από το Δ.Σ.

Μετατέθηκε ο Γιώργος Νώλτσης

Ύστερα από διετή παραμονή στον τόπο μας ο Γιώργος Νώλτσης, Διευθυντής της Μαθητικής Εστίας Αρναίας, φίλος όλων των Αρνωτών μετατέθηκε στη Μαθητική Εστία Τσεπέλοβου Ιωαννίνων.

Η Εταιρεία μας ευχαριστεί το φίλο Γιώργο για τη στενή και εποικοδομητική συνεργασία του στα πολιτιστικά και μορφωτικά θέματα του τόπου μας και του εύχεται καλή εγκατάσταση στη νέα του θέση.

Δημοσιεύουμε παρακάτω αποχαιρετιστήριο μήνυμά του.

Θάπρεπε να έχω πια συνηθίσει στους αποχωρισμούς, αφού όλη η ζωή μου είναι γεμάτη απ' αυτούς. Κι όμως, καθόλου δεν είναι έτσι. Δεν είχε βέβαια άδικο ο φιλόσοφος όταν έγραφε: «Τα πράγματα φορούν τα γιορτινά τους μόνον όταν τ' αποχαιρετούμε» (Κωνσταντίνου Τσάτσου, Αφορισμοί και Διαλογισμοί).

Να λοιπόν που ύστερα από τόσες άλλες αγάπες - το Μωριά, τα Εφτάνησα, την Ήπειρο, τη Ρούμελη - αποχαιρετώ σήμερα την τελευταία στη γραμμή, τη Χαλκιδική, παλιά γνώριμη βέβαια, αφού γέννησε τους παπούδες μου.

Να πω πως η ώρα τούτη είναι εύκολη; Να πω πως δεν την πόνεσα την Αρναία; Αλλά δε θα με πίστευε κανείς απ' όσους με γνώρισαν....

Υπήρξαν καλοί μαζί μου οι Αρναιώτες και μου επιφύλαξαν πολύ φιλική και φιλόξενη διάθεση και τιμές που δεν αξίζω και δεν δικαιούμαι. Και υπήρξαν προπάντων μεγαλό-

Χρήστος Πάχτας, μέλος της Επιτροπής, μας πληροφόρησε, όταν ρωτήθηκε από το Υπουργείο που να στείλουν τα χρήματα. η πρότασή του ήταν να σταλούν στον εκπολιτιστικό σύλλογο.... Στρατονική. Ναι σωστά διαβάσατε. Στο Σύλλογο Στρατονικής. Κι αυτό γιατί, σύμφωνα με την

Επιτυχόντες του Λυκείου Αρναίας στις Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές

Ψυχούλα Λίτσα: Τοπογράφων Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης
Οικονόμου Αλέξανδρος: Πολ. Μηχανικών Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης
Κατσάγγελος Άγγελος: Ιατρική Ιωαννίνων
Κάκκας Γεώργιος: Μηχανολόγων Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης
Μοσχούδη Φωτεινή: Μαθηματικών Ιωαννίνων
Μαρούσης Χρήστος: Γυμναστική Ακαδημία Θεσσαλονίκης
Μοσχόπουλος Γιάννης: Βιομηχανική Θεσσαλονίκης

ψυχοι και επιεικείς απέναντι στη μετριότητά μου. Στον τόπο αυτό, που με τις φτωχές πνευματικές και σωματικές μου δυνάμεις αξιώθηκα να υπηρετήσω, έζησα πολλές μεστές, δημιουργικές και ευχάριστες ώρες κι έκαμα πολλές σπουδαίες φιλίες, που πάντα θα μω και που εύχομαι να μην τις ξεθωριάσουν ο χρόνος και η απόσταση.

Αποχαιρετώντας την Αρναία, το ίδιο φτωχός σε υλικά αγαθά καθώς όταν πριν δύο χρόνια ήρθα, μα σίγουρα πλουσιότερος σε καθοριστικές για την παραπέρα ζωή μου εμπειρίες, θέλω να ευχαριστήσω όλους για όλα και να ζητήσω συχώρηση απ' όσους εκών ή άκων, εν λόγω, έργω ή διανοία αδίκησα.

Εύχομαι στους φίλους, στους συναδέλφους, στους συνεργάτες, στα παιδιά καλή τύχη.

Θα μείνω πάντα ειλικρινής, θερμός και πιστός φίλος της Αρναίας.

Γεώργιος Δ. Νώλτσης
τ. Προϊστάμενος Μ.Ε. Αρναίας

Εμείς πιστεύουμε ότι η ενέργεια αυτή έγινε χωρίς τον απαραίτητο και οφειλόμενο «βάσανο του νου».

Αν όμως συνέβη το αντίθετο θέλουμε να πιστεύουμε ότι η μεταμέλεια θα ήρθε έστω και κάπως αργά.

Χασάπης Γεώργιος: Βιομηχανική Θεσσαλονίκης
Γκόγκος Ιωάννης: Βιομηχανική Θεσσαλονίκης
Κεχαγιάς Νικόλαος: Παιδαγωγική Ακαδημία
Ξιούφη Τασούλα: Παιδαγωγική Ακαδημία
Πασχαλίδης Γεώργιος: Παιδαγωγική Ακαδημία
Κυπρισσά Στέλλα: Παιδαγωγική Ακαδημία
Ξεφτέρη Ελένη: Παιδαγωγική Ακαδημία
Παπάς Χρήστος: Παιδαγωγική Ακαδημία
Πασχάλη Κυρατοχή: Νηπιαγωγών.

Καραγιάννη Ελένη: ΚΑΤΕΕ Λογιστών
Κωσταντάς Κώστας: ΚΑΤΕΕ Γεωργικών Εκμεταλεύσεων
Λιάγκος Δημήτριος: ΚΑΤΕΕ Στελεχών Επιχειρήσεων
Ζωγράφος Πέτρος: ΚΑΤΕΕ Πολ. Μηχανικών
Καλτσού Δέσποινα: ΚΑΤΕΕ Στελεχών Επιχειρήσεων
Μανανά Μαρία: ΚΑΤΕΕ Τουριστικών Επιχειρήσεων
Στρίκος Γεώργιος: ΚΑΤΕΕ Δασοπονίας
Αποστολούδης Απόστολος: ΚΑΤΕΕ Κλωστοϋφαντουργών
Ζορμπάς Γιάννης: ΚΑΤΕΕ Αναλυτών Η.Υ.

Γεωργάκα Άννα: ΚΑΤΕΕ Αδελφών Νοσοκόμων
Τρικαλιώτης Νικόλαος: ΚΑΤΕΕ Ηλεκτρονικών
Ξιούφης Χρήστος: ΚΑΤΕΕ Κτηνοτροφικής Παραγωγής.
Κοκκαλιάρης Αργύρης ΣΕ.ΛΕ.ΤΕ
Γεωργάκας Νίκος: ΚΑΤΕΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας.

Η Εταιρεία μας συγχαίρει τους παραπάνω μαθητές για την επιτυχία τους και τους εύχεται καλή φοίτηση στις σχολές τους.

νείοητά, τις πικρές και τα θάνα που έχουν να τραβήξουν, όταν μπουν για καλά στη στενή και δύσκολη τροχιά της ζωής. Στη φοβερή στενωπό του αβίωτου βίου.

Αντίθετα, το παιδί του Δία, αντί να κλαίει, γελούσε. Γελούσε ξεκαρδιστικά και ασυγκράτητα. Έδειχνε, ότι ο προορισμός του, ήταν πολύ σπουδαίος: να σκορπίζει στους κατσούφηδες, στους συνοφρυωμένους και μελαγχολικούς ανθρώπους, το κέφι, τη χαρά, τη διασκέδαση, το ξεφάντωμα και την ανεμελιά. Από τώρα, έτσι νεογέννητο καθώς ήταν, έδειχνε ολοφάνερα και καθαρά, ποιός θα ήταν ο σημαντικός ρόλος που θα έπαιζε, μεγαλώνοντας.

Καθώς το κράταγε στην αγκαλιά του, ο μεγαλόδυναμος Δίας, με προσοχή και πατρική τρυφερότητα, δίνει ένα τίναγμα προς τα πάνω και τον αρπάξει με τα δυο χεράκια του από την πλούσια γενιάδα. Το φράβηγμα ήταν τόσο αιφνιδιαστικό, δυνατό και οδυνηρό, που, αυτομάτως, έκανε τον ανάληγο Δία να πεταχτεί σαν

αζούν. Και το χειρότερο, αρχίζουν τις πονηρές σκέψεις. Αρχίζουν τον κριτικό ελεγχό και τις αμφισβητήσεις: Μα, οι Θεοί είναι πλάσματα της φαντασίας. Μα, οι Θεοί είναι ψεύτικοι. Μα, οι Θεοί είναι γιομάτοι ανθρώπινες αδυναμίες. Μα, οι Θεοί είναι ομοιώματα και εικόνες των ανθρώπων που τους σκαρφίστηκαν. Μα, οι Θεοί δεν έπλασαν τους ανθρώπους, αλλά οι άνθρωποι έπλασαν τους Θεούς. Και άλλα υπονομευτικά παρόμοια.

Αυτά σκέφτονται κάτι βέβηλα ανθρώπινα μυαλά και πάνε να μας κλονίσουν συθέμελα τη θεϊκή μας εξουσία. Κι εσύ παιδάκι μου, μ' αυτή την κακή σημαδιακή σου πράξη, γίνεσαι άθελά σου, συνεργός στο πραξικόπημα της καταδολίευσης και κατεδάφισης του Ολύμπιου οικοδομήματος».

Αυτά είπε στον άτακτο γιο του ο Δίας και έπεσε σε βαθιά συλλογή, βλέποντας ότι εγέννησε ένα σατανά, έναν ανατροπέα, έναν αναρχοαυτόνομο.

(Συνεχίζεται)

Θεατρική ομάδα Αρναίας το 1938

Το 1938 ο Μουσικογυμναστικός όμιλος Αρναίας ΑΠΟΛΛΩΝ, που οργάνωνε και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ανέβασε θεατρικό έργο την 25η Μαρτίου, στο οποίο έπαιζαν οι παρακάτω Αρνωίτες που βλέπουμε στη φωτογραφία.

Ορισμένοι απ' αυτούς δεν βρίσκονται στη ζωή. Διακρίνονται από αριστερά (πάνω σειρά): Σπύρος Μηνάς (μακαρίτης), Έλλη Ματσόγκου, Αγ. Καραλιόλιος, Δέσποινα Ρουκά, Βασίλειος Μήτσιου (μακαρίτης), Δαφνούλα Μήτσιου, Χαράλαμπος Σαπουνάς (μακαρίτης). (Κάτω σειρά) Δέσποινα σύζυγος Χρήστου Αργυρού, την επομένη δεν μπορέσαμε να γνωρίσουμε, Χρυσάνθη Ρουκά, Χρυσάνθη Μήτσιου, Άννα Αποστολάρα, Θηρεσία Σαράφη.

ΝΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

Οι ηθοποιοί και οι ηθοποιήτριες της Αρναίας, που έλαβαν μέρος εις την θεατρική παράστασιν, περί της οποίας γράφομεν εις την άνω σελίδα.

— α π ό λ λ ω ν —

Τι φταίει

Το πρωτάθλημα της Χαλκιδικής βρίσκεται στην 5η αγωνιστική. Πέρασε σχεδόν ο μισός πρώτος γύρος, και η ομάδα μας δεν πάει καθόλου καλά.

Σε 5 αγώνες, 1 νίκη, 2 ισοπαλίες, 2 ήττες. Συνολικά 4 βαθμοί. Μια συγκομιδή βαθμών πολύ ελάχιστη, ίσως η χειρότερη που είχε ο Απόλλων στην ιστορία του.

Γιατί άραγε, τι φταίει;

Η προετοιμασία της ομάδας ξεκίνησε πολύ νωρίς, και πιστεύουμε ότι προετοιμάστηκε πολύ καλά. Οι παίκτες φέτος είναι όλοι. Δεν υπάρχουν προβλήματα απουσιών.

Η ομάδα όμως δεν «τραβάει». Αγνώριστη μέσα στο γήπεδο, σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Χωρίς σύστημα, χωρίς προγραμματισμό, και κυρίως χωρίς αυτοπεποίθηση και σιγουριά στους παίκτες. Πιστεύουμε ότι υπάρχει ευθύνη και από τον προπονητή. Οι παίκτες συνίτησαν (και μ' αυτόν τον τρόπο πετύχαιναν) σε κάποια διαφορετική ταχτική, σε εμφύχωμα, και σε ανέθασμα του ηθικού από τον προπονητή τους. Είναι οι περισσότεροι άτομα που θέλουν βοήθημα, θέλουν κάποιο σπρώξιμο για να αποδώσουν για να κερδίσουν.

Νομίζουμε ότι κάτι τέτοιο δεν γίνεται, και γι' αυτό η ομάδα δεν πάει καλά.

Η Ν.Ε.Λ.Ε. καταργεί

το χορευτικό μας

Το χορευτικό συγκρότημα δόση των παραδοσιακών χο-

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

«Ο καθένας έχει τις απόψεις του για το νόημα και την αξία της ζωής. Για να μπορεί όμως να σκέφτεται πρέπει να υπάρχει ΕΙΡΗΝΗ»

Η λογική είναι αναμφισβήτητα ένα από τα κυριότερα προτερήματα του ανθρώπου. Η νοητική αυτή διεργασία, καθώς και τα συναισθήματα καθιστούν τον άνθρωπο ανώτερο απ' τα «άλογα» όντα και αποσαφηνίζουν την ίδια την ύπαρξή του. Χάρη στο λογικό, ο άνθρωπος κατάφερε μέχρι σήμερα να φτάσει στο σκαλοπάτι αυτό της εξέλιξης και της προόδου. Και χάρη και στα συναισθήματα δημιούργησε ιδανικά και αξίες. Δημιούργησε υλικό και πνευματικό πολιτισμό. Ο καθένας μας λοιπόν έχει τη δική του γνώμη για την αξία της ζωής, και για το ίδιο το νόημα της ύπαρξής του, που συνοδεύεται από διάφορες επιδιώξεις και οραματισμούς, άλλοτε πραγματοποιήσιμους και άλλοτε όχι. Ο άνθρωπος όμως δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια σταγόνα νερού μέσα στον ωκεανό του σύμπαντος. Έτσι, με το παραμικρό κινδυνεύει από στιγμή σε στιγμή να αφανιστεί. Και τότε, φυσικά, χάνονται όλα εκείνα που ανυψώνουν τον άνθρωπο σαν την κορωνίδα της δημιουργίας πάνω στη γη. Τώρα, βέβαια, φαίνεται αρκετά εξωφρενικό να κινδυνεύει ο άνθρωπος να αφανιστεί απ' τον ίδιο τον συνάνθρωπό του, και μαζί μ' αυτόν όλα τα δημιουργήματά του, και ακόμη και η ίδια η κατοικία του, η γη.

Όλα αυτά όμως δεν είναι τίποτε άλλο παρά σκέψεις. Η ιστορία έχει αντίθετη γνώμη. Σχεδόν ολόκληρη η ανθρωπινή ιστορία είναι διάσπαρτη από πολέμους και διαμάχες μεταξύ των λογικών αυτών όντων που λέγονται άνθρωποι. Και βέβαια τώρα φαίνεται ακόμη πιο εξωφρενικό, τον εικοστό αιώνα, τον αιώνα του πολιτισμού, οι άνθρωποι να ασχολούνται με έργα του πολέμου και του ολέθρου. Το πρόβλημα είναι ακόμα πιο οξύ

και κατηγορεί τον πόλεμο. Αλλά και αργότερα υπήρξαν άνθρωποι όπως ο Ελβετός Ντυνάν που πραγματικά αγωνίστηκαν για την ειρηνική συμβίωση των ανθρώπων. Τότε όμως οι περισσότεροι άνθρωποι ήταν αμαθείς, και δύσκολα ξέφευγαν απ' τον πατροπαράδοτο τρόπο ζωής που απαιτούσε πολέμους για την εξασφάλιση των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών. Σήμερα όμως, όχι μεμονωμένα άτομα, αλλά όλοι γενικά οι άνθρωποι πιστεύουν στην ειρήνη και είναι εξωπραγματικό να διανοηθούμε οποιονδήποτε σημερινό απλό άνθρωπο που επιζητεί τον πόλεμο. Και μ' αυτό το σκεπτικό είναι δυνατόν να πούμε πως οι πόλεμοι προκαλούνται όχι από τη θέλησή του λαού αλλά από παθιασμένες σκέψεις των ανθρώπων που τον κυβερνούν. Και βέβαια αν σκεφτούμε ακόμη πιο βαθιά και με ρεαλιστικότητα, θα μπορούσαμε να εκφράσουμε την άποψη πως ορισμένες φορές ο πόλεμος είναι πραγματικά αναγκαίος. Γιατί, τι θα γινόταν αν μια ξένη χώρα έκανε αιφνίδια εισβολή στην πατρίδα μας; Φυσικά θα πολεμούσαμε και μεις για να διαφυλάξουμε τη γη μας απ' τους εισβολείς. Να λοιπόν που τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά σχετικά με το πρόβλημα της ειρήνης πάνω στη γη. Υπάρχουν βέβαια και άλλες απόψεις που λένε πως ο πόλεμος συμβάλλει στην εξέλιξη της τεχνολογίας και συμφωνεί ακριβώς με τους νόμους της φύσης, που θέλουν τον ανώτερο να εξουσιάζει τον κατώτερο. Το πρόβλημα της ειρήνης γίνεται τώρα ακόμα πιο πολύπλοκο, αλλά φυσικά υπάρχει και η λύση που συνίσταται στην καλή θέληση των αντιμαχόμενων για μια συμβιβαστική λύση και στην καλοπροαίρετη πίστη των απλών ανθρώπων, στην ειρήνη και τη

ΒΑΝΑΥΣΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Η αυθαίρετη ανακήρυξη τουρκοκυπριακού ψευδοκράτους από τον Ντεκτάς αποτελεί αυτή την ώρα βάναιυση πρόκληση εναντίον του ελληνισμού.

Πριν από εννέα χρόνια η Άγκυρα είχε εγκαινιάσει με τον Αττίλα την πολιτική των τετελεσμένων γεγονότων στη Κύπρο. Τώρα, μέσω του οργάνου της που ακούει στο όνομα Ντεκτάς, κάνει το δεύτερο μεγάλο βήμα για τη διχοτόμηση του πολύπαθου νησιού. Και για μια ακόμη φορά οι Τούρκοι περιφρόνησαν τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και παραβίασαν το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες.

Είναι πολύ χαρακτηριστικά τα λόγια του Προέδρου της Δημοκρατίας Κων. Καραμανλή: «... η αυθαιρεσία όμως δεν νομιμοποιεί ποτέ την παρανομία. Ο ελληνισμός ενωμένος θα αντιμετωπίσει με ψυχραιμία αλλά και αποφασιστικότητα και τη νέα αυτή τουρκοκική

πρόκληση. Δεν θα αναγνωρίσει ποτέ την αυθαιρεσία των τούρκων... Καταγγέλλω ενώπιον της διεθνούς κοινής γνώμης την τουρκοκική ενέργεια η οποία αυξάνει επικίνδυνα την ένταση που επικρατεί στην ταραγμένη αυτή περιοχή του κόσμου και καλώ τις κυβερνήσεις όλων των πολιτισμένων χωρών του κόσμου να καταδικάσουν την τουρκοκική αυθαιρεσία».

Η κρίσιμη στιγμή επιβάλλει την συσπείρωση. Ο Ελληνισμός ενωμένος θα αντιμετωπίσει και τη νέα πρόκληση.

Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Ε.Α. καταδικάζει την αυθαίρετη ανακήρυξη του τουρκοκυπριακού ψευδοκράτους και καλεί τα μέλη της Ε.Ε.Ε.Α. να παλαίσουν όλοι μαζί για:

Μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη και δημοκρατική
Την εφαρμογή των αποφάσεων του ΟΗΕ για την Κύπρο
Να μην περάσει η νέα τουρκοκική αυθαιρεσία.

Χρέος Ιερό

● Συνέχεια από τη σελ. 1

καταστρώματός του, ανακαίνιση και ανακεράμωση της στέγης, επίστρωση του δαπέδου με πλακίδια, διαμόρφωση των δύο χώρων, (ηλικιωμένων γυναικών και βάφτισης) τοποθέτηση καθισμάτων για καλή θέση των πιστών κι ελεύθερη θέα προς το κέντρο και την Ωραία Πύλη κ.λ.π.

Τώρα ήρθε η σειρά μας: προβάλλει θρησκευτικό καθήκον η δική μας υποχρέωση, η δική μας προσφορά με πρώτο στόχο την εγκατάσταση κεντρικής θέρμανσης και δεύτερο τον εξωραϊσμό, εσωτερικό και εξωτερικό.

κεντρική θέρμανση απαλλάσει από τον καπνό και τον θόρυβο της τροφοδότησης των θερμαστρών με ξύλα.

Η άνετη παραμονή στην εκκλησία θα παρακινήσει τους συμπατριώτες μας που μένουν σε άλλα διαμερίσματα της χώρας, και που βρίσκαν εδώ ικανοποίηση του θρησκευτικού τους συναισθήματος στους αναγνωρισμένους λαμπρούς γιορτασμούς της εκκλησίας μας και στις κατασκευαστικές ιεροτελεστίες της, να καθιερώσουν τον ερχομό τους στην Αρναία, για να γιορτάσουν τις άγιες μέρες των Χριστουγέννων και του Πάσχα και τα τοπικά πανηγύρια. Έτσι

παίχτες. Πιστεύουμε ότι υπάρχει ευθύνη και από τον προπονητή. Οι παίκτες συνίθησαν (και μ' αυτόν τον τρόπο πετύχαιναν) σε κάποια διαφορετική ταχτική, σε εμφύχωμα, και σε ανέθασμα του ηθικού από τον προπονητή τους. Είναι οι περισσότεροι άτομα που θέλουν βοήθημα, θέλουν κάποιο σπρώξιμο για να αποδώσουν για να κερδίσουν.

Νομίζουμε ότι κάτι τέτοιο δεν γίνεται, και γι' αυτό η ομάδα δεν πάει καλά.

Η Ν.Ε.Λ.Ε. καταργεί το χορευτικό μας

Το χορευτικό συγκρότημα της Εταιρεία μας, από τις αρχές περίπου του 1983, είχε ενταχτεί στο πρόγραμμα της Νομαρχιακής Επιτροπής Λαϊκής Επιμόρφωσης (Ν.Ε.Λ.Ε.) του Νομού μας.

Έτσι λοιπόν, απαλλαγμένη η Εταιρεία μας από το βάρος της δαπάνης για την αμοιβή της επιμορφώτριας του χορευτικού συγκροτήματος, με δεδομένο το μεράκι της σπουδάστριάς της Ακαδημίας Φυσικής Αγωγής Μαρίας Γ. Λαλιώτη για διδασκαλία παραδοσιακών χορών και τη συμμετοχή πολλών κοριτσιών και αγοριών (Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου) στα μαθήματα του χορού, φτάσαμε στην ευχάριστη θέση να έχουμε ένα αξιοζήλευτο χορευτικό συγκρότημα.

Εδώ θέλουμε να τονίσουμε ότι η αγάπη της επιμορφώτριας δ. Λαλιώτη για τη διά-

κάτω αποτελέσματα:
Ορμύλια - Απόλλων 3-2
Απόλλων - Ιερισσός 2-2
Απόλλων - Πολύγυρος 1-1
Γαλάτιστα - Απόλλων 0-2
Απόλλων - Παλαιοχώρι 1-2
Τα τέρματα του Απόλλωνα πέτυχαν οι: Νικολής 4, Λαλιώτης Ν. 2, Λαλιώτης Χ. 2.

Οι παίκτες που χρησιμοποιήθηκαν ήταν: Πάχτας, Κεφαλάς, Κυριαφίνης, Γκότζιος, Λαλιώτης Χ., Λαλιώτης Ν., Πασχαλίδης, Μαρούρης, Κοσμαράς, Γκιάτας, Νικολής, Γιαννιώτας, Κοκιώτας.

δοση των παραδοσιακών χορών είναι τόσο και τέτοια ώστε σ' ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μπόρεσε να μεταδώσει την αγάπη της αυτή και στα νειάτα του χωριού μας, με αποτέλεσμα το απόγευμα της 28ης Οκτωβρίου να παρουσιαστούν τα παιδιά και από το Δημοτικό και το Γυμνάσιο και το Λύκειο στην πλατεία του χωριού μας ενθουσιάζοντας όλους μας με την άψογη εκτέλεση των χορών.

Το τμήμα λοιπόν της Ν.Ε.Λ.Ε. για διδασκαλία χορών στην Αρναία είχε, κατά τη γνώμη μας, όλα εκείνα τα στοιχεία που δικαιολογούν τη λειτουργία του.

Η Ν.Ε.Λ.Ε. του νομού μας όμως, από 1.10.1983, αποφάσισε τη διακοπή της λειτουργίας του τμήματος αυτού, για λόγους που δεν γνωρίζουμε και προς γενική κατάπληξη όλων μας.

Εμείς πιστεύουμε ότι η απόφαση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της Ν.Ε.Λ.Ε., γιατί καταργήθηκε ένα πραγματικό φυτώριο, στο οποίο τα νειάτα μας έρχονταν σε άμεση επαφή με την παράδοση του τόπου μας και την ιστορία. Ακόμη ελπίζουμε στην αναθεώρηση αυτής της απόφασης για να δοθεί η δυνατότητα να ολοκληρώσουν τα παιδιά αυτό που άρχισαν να μαθαίνουν πέρα από τις σχολικές τους φροντίδες.

κετά εξωφρενικό να κινδυνεύει ο άνθρωπος να αφανιστεί απ' τον ίδιο τον συνάνθρωπό του, και μαζί μ' αυτόν όλα τα δημιουργήματά του, και ακόμη και η ίδια η κατοικία του, η γή.

Όλα αυτά όμως δεν είναι τίποτε άλλο παρά σκέψεις. Η ιστορία έχει αντίθετη γνώμη. Σχεδόν ολόκληρη η ανθρωπινή ιστορία είναι διάσπαρτη από πολέμους και διαμάχες μεταξύ των λογικών αυτών όντων που λέγονται άνθρωποι. Και βέβαια τώρα φαίνεται ακόμη πιο εξωφρενικό, τον εικοστό αιώνα, τον αιώνα του πολιτισμού, οι άνθρωποι να ασχολούνται με έργα του πολέμου και του ολέθρου. Το πρόβλημα είναι ακόμα πιο οξύ ειδικά σήμερα που ένας πυρηνικός πόλεμος απειλεί όχι μόνο τον άνθρωπο, αλλά και κάθε ζωντανό οργανισμό πάνω στη γη. Γι' αυτό μέρα με τη μέρα ο καθένας μας αισθάνεται την ανάγκη της ειρηνικής συνύπαρξης και της αρμονικής σχέσης μεταξύ των ανθρώπων, που σε τελική ανάλυση αποβλέπει στην ίδια την ευτυχία του ανθρώπου. Φυσικά, δε θα ήταν δυνατό να διανοηθούμε φυσιολογικό άνθρωπο που να μην επιθυμεί την ειρήνη. Την ειρήνη, που η διαφύλαξη της είναι τόσο πολύτιμη, όσο τίποτε άλλο στον κόσμο. Γι' αυτό, καθημερινά, οι άνθρωποι προσπαθούν με διάφορους τρόπους να διατηρήσουν την τόσο ζωογόνα ειρήνη, και να αντισταθούν στην αλόγιστη χρησιμοποίηση βίας που στιγματίζει ακόμα μερικές περιοχές του πλανήτη μας. Αργά ή γρήγορα ο άνθρωπος κατάλαβε πως μόνο με την ειρήνη μπορούν να υπάρξουν παράλληλα όλες εκείνες οι ανθρωπίνες επιδιώξεις, καθώς και τα ανθρωπίνια έργα που έχουν γίνει μέχρι σήμερα.

Βέβαια θα μπορούσαμε να πούμε πως κι απ' τα αρχαία ακόμα χρόνια έχουν γίνει διάφορες προσπάθειες για την ειρηνική λύση ορισμένων προβλημάτων του ανθρώπου. Ο ίδιος ο Αριστοφάνης στα έργα του εξυμνεί την ειρήνη

μούσαμε και μεις για να διαφυλάξουμε τη γη μας απ' τους εισβολείς. Να λοιπόν που τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά σχετικά με το πρόβλημα της ειρήνης πάνω στη γη. Υπάρχουν βέβαια και άλλες απόψεις που λένε πως ο πόλεμος συμβάλλει στην εξέλιξη της τεχνολογίας και συμφωνεί ακριβώς με τους νόμους της φύσης, που θέλουν τον ανώτερο να εξουσιάζει τον κατώτερο. Το πρόβλημα της ειρήνης γίνεται τώρα ακόμα πιο πολύπλοκο, αλλά φυσικά υπάρχει και η λύση που συνίσταται στην καλή θέληση των αντιμαχόμενων για μια συμβιβαστική λύση και στην καλοπροαίρετη πίστη των απλών ανθρώπων, στην ειρήνη και τη συναδέλφωση των ανθρώπων. Είναι αυτονόητο πως η διατήρηση της ειρήνης σήμερα είναι αρκετά ευαίσθητη, και οποιεσδήποτε προκλητικές ενέργειες εμποδίζουν το δρόμο για την ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων. Είναι σωστό, ο άνθρωπος να πάψει να αναζητεί αχόρταγα συσώρευση υλικών αγαθών, αλλά να προσπαθήσει να κοιτάξει από άλλη σκοπιά την ζωή, και παραμερίζοντας τις πράξεις που τον καταντούν μηχανή χωρίς αισθήματα και ανθρωπισμό, να βάλει τα πνευματικά αγαθά σε υψηλότερη βαθμίδα στη ζωή του, δικαιολογώντας το λόγο της ύπαρξής του. Η πανανθρώπινη ιδέα της ειρήνης θα πρέπει να αγκαλιάσει όλη τη γη, και τα κινήματα για την ειρήνη θα πρέπει να κοιτάξουν ξεκάθαρα το σκοπό τους, ξένα από πολιτικές οργανώσεις, και να καλύψουν στους κόλπους τους ανθρώπους κάθεφυλής και όλων των ιδεών έτσι ώστε να είναι πραγματικά κινήματα ειρήνης και συναδέλφωσης. Τα αγαθά της ειρήνης είναι γνωστά σε όλους και η απάρηθυσή τους θα ήταν πραγματικός πλεονασμός. Παρ' όλα αυτά ίσως θα έπρεπε να επαναλάβουμε πως μόνο με την ειρήνη επιτυγχάνεται η αρμονική σχέση μεταξύ των ανθρώπων και όλες εκείνες οι ανθρωπίνες επιδιώξεις και οραματισμοί που είναι και

● Συνέχεια από τη σελ. 1

καταστρώματός του, ανακαίνιση και ανακεράμωση της στέγης, επίστρωση του δαπέδου με πλακίδια, διαμόρφωση των δύο χώρων, (ηλικιωμένων γυναικών και βάφτισης) τοποθέτηση καθισμάτων για καλή θέση των πιστών κι ελεύθερη θέα προς το κέντρο και την Ωραία Πύλη κ.λ.π.

Τώρα ήρθε η σειρά μας: προβάλλει θρησκευτικό καθήκον η δική μας υποχρέωση, η δική μας προσφορά με πρώτο στόχο την εγκατάσταση κεντρικής θέρμανσης και δεύτερο τον εξωραϊσμό, εσωτερικό και εξωτερικό. Στην εποχή μας που εξασφαλίζουμε στην ιδιωτική κατοικία μας, από τα υπερλούξε διαμερίσματα μέχρι και το φτωχικό λαϊκό χωριάτικο σπίτι άψογη καθαριότητα και μέσα άνετης διαβίωσης, δεν είναι επιτρεπτό να υστερεί ο οίκος του Θεού σε εμφάνιση, θέρμανση, φωτισμό και καλή συντήρηση, προϋποθέσεις που συντελούν στον άνετο εκκλησιασμό. Η αθόρυβη, σταθερή, κανονική κεντρική θέρμανση εξασφαλίζει άνετη παραμονή, δε διασπάται η προσοχή των πιστών από την ενόχληση και τη δυσφορία της ψυχρής ατμόσφαιρας κατά τη χειμερινή περίοδο, που στην Αρναία έχει μεγάλη διάρκεια, από Οκτώβριο μέχρι Μάιο. Το ψύχος αυτό παρακινεί τους ηλικιωμένους και τα παιδιά να συγκεντρώνονται γύρω από τις θερμάστρες και αναγκάζει άλλους να διακόπτουν τον εκκλησιασμό και να αποχωρούν από την εκκλησία. Αντίθετα η

αγαθά ειρηνικής συμβίωσης. Ειρήνη και υγεία είναι τα πρώτα αγαθά που πρέπει να προϋπάρχουν για να υπάρχει ο άνθρωπος. Και εφόσον υπάρχει θα μπορεί να σκέπτεται και να πραγματοποιεί τους σκοπούς του, έτσι ώστε η ζωή του να πάρει νόημα και αξία. Έτσι μόνο θα μπορέσει ο άνθρωπος να γίνει πραγματικά «άνθρωπος».

Χρυσός τερν

κεντρική θέρμανση απαλλάσει από τον καπνό και τον θόρυβο της τροφοδότησης των θερμαστρών με ξύλα.

Η άνετη παραμονή στην εκκλησία θα παρακινήσει τους συμπατριώτες μας που μένουν σε άλλα διαμερίσματα της χώρας, και που βρίσκαν εδώ ικανοποίηση του θρησκευτικού τους συναισθήματος στους αναγνωρισμένους λαμπρούς γιορτασμούς της εκκλησίας μας και στις κατασκευαστικές ιεροτελεστίες της, να καθιερώσουν τον ερχομό τους στην Αρναία, για να γιορτάσουν τις άγιες μέρες των Χριστουγέννων και του Πάσχα και τα τοπικά πανηγύρια. Έτσι θα διατηρείται η αγάπη προς τη γενέτειρα και θα θερμαίνεται συναισθηματικός δεσμός με τους συγγενείς και φίλους. Ακόμα θα προσελκύουμε και ξένους επισκέπτες. Με την άνεση των θέσεων και την καλή θέρμανση οι εκκλησιαζόμενοι θα παρακολουθούν απερίσπαστοι τις ιεροτελεστίες, που στην πόλη μας - έδρα του μητροπολίτη και γειτονιά του Αγίου Όρους - γίνονται με ιεροπρέπεια, και κατά τις μεγάλες γιορτές της χριστιανοσύνης με πανηγυρική βυζαντινή μεγαλοπρέπεια.

Όλοι καταλαβαίνουμε πόσο απαραίτητη είναι για τη μεγάλη μας εκκλησία η κεντρική θέρμανση και εκτιμούμε την ουσιαστική σημασία που έχει για τον τακτικό εκκλησιασμό και τον καλό εορτασμό μαζί με την κατάλληλη θρησκευτική διακόσμησή της, καθώς και πόσο επιβλημένη θεωρείται η προαιρετική εισφορά μας, που πρέπει να δοθεί με προθυμία από όλους μας και όσο γίνεται γενναία από τον καθένα μας, για να φθάσουμε σε πλούσια καρποφόρο αποτέλεσμα.

Έτσι θα δείξουμε ότι διατηρούμε την αναγνωρισμένη ελληνοχριστιανική θρησκευτική ταυτότητα της Αρναίας μας και ότι με το ζωντανό παράδειγμά μας προωθούμε τη μεταφορά της και στις γενιές που ακολουθούν.

αντίλαλοι

της ΑΡΝΑΙΑΣ

Μηνιαία εφημερίδα της Ε.Ε.Ε. Αρναίας

Συντάσσεται από επιτροπή

Υπεύθυνος ύλης
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Υπεύθυνο Σύνταξης
Επιμέλεια έκδοσης
Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Ε.Α.

Συνδρομές: Εσωτ. δρχ. 300
Εξωτ. δολ. 10

ΤΥΠΟ ΜΟΥΓΚΟΣ

Πρ. Νικολάου 1 - Τηλ. 237.677